

תפ"ח 57555/01/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בנצרת

09 דצמבר 2021

תפ"ח 57555-01-21 מדינת ישראל נ' פלוני(עציר)

לפני סגנית הנשיא, כב' השופטת אסתר הלמן - אב"ד כב' השופטת יפעת שיטרית כב'
השופט סאב דבור
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
פלוני

נוכחים :

בשם המאשימה : עו"ד צאלה פרייברג

בשם הנאשם : עו"ד דניאל וייס ועו"ד אגא סוהאד, מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם הובא באמצעות הליווי

נפגעת העבירה ובאת כוחה עוה"ד מונא אבו אליונס, מטעם הלשכה לסיוע המשפטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן (כא/1), אשר עניין מעשה סדום (מספר מקרים) - עבירה לפי סעיף 347(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; מעשים מגונים - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין; סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק העונשין; החזקת סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, איומים-עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין וחבלה ופציעה בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיפים 334 + 335 לחוק העונשין.

2. הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים כלל תיקון כתב האישום והסכמה כי הנאשם יודה ויורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונשים שיוטלו על הנאשם והצדדים טענו לעניין זה באופן חופשי.

עובדות כתב האישום המתוקן

עמוד 1

3. על פי כתב האישום המתוקן, עובר לתאריך 6.1.21, פתח הנאשם חשבון בפייסבוק תחת השם "פארס פלסטין" (להלן: "**השם הבדוי**") וכן התחבר לאפליקציית "מסנג'ר" המאפשרת שליחת הודעות פרטיות לבעלי חשבון פייסבוק.

בתאריך 6.1.21 פרסם הנאשם בשם הבדוי מודעה בקבוצת דורשי עבודה בפייסבוק בה רשם כי הוא מחפש עובדת לניקיון וטיפול אצל קשישה בעפולה תמורת 50 ₪ לשעת עבודה (להלן: "**הצעת העבודה הכוזבת**").

אמה של י"ק (להלן: "**המתלוננת**"), אשר ראתה את הצעת העבודה הכוזבת, השיבה להודעת הנאשם בקבוצה וציינה כי יש לה בת שמתאימה להצעתו. לבקשת הנאשם עברו השניים לשוחח באפליקציית "מסנג'ר" ושם לבקשת הנאשם מסרה לו האם פרטים על המתלוננת, כמו גילה, מקום מגוריה ומספר הטלפון שלה.

בהמשך ולבקשת הנאשם יצרה המתלוננת קשר עמו באפליקציית "מסנג'ר". הנאשם הציג עצמו בפניה בכזב כאיש צבא, שיקר בדבר מוצאו וכן מסר לה פרטים נוספים על הצעת העבודה הכוזבת. בסופו של דבר קבע עמה כי תגיע לעפולה בבוקר יום 9.1.21 וכי ינחה אותה להגיע לבית הקשישה.

המתלוננת, אשר לא הכירה את העיר עפולה, הגיעה לתחנה המרכזית בעפולה בשעות הבוקר של יום 9.1.21 ויצרה עם הנאשם קשר טלפוני על מנת שינחה אותה כיצד להגיע לבית הקשישה. הנאשם הנחה אותה להגיע באוטובוס לשכונת גבעת המורה בעפולה עלית. לאחר שירדה באחת מתחנות האוטובוס בשכונה, הנחה אותה הנאשם באמצעות הטלפון להגיע לפתחו של בסיס צבאי נטוש הנמצא בשכונה, שם המתין לה (להלן: "**הבסיס הנטוש**").

בהגיעה לפתח הבסיס הנטוש פגשה המתלוננת בנאשם שאמר לה כי יוביל אותה דרך שביל לבית הקשישה, שם היא אמורה להתחיל לעבוד, והשניים החלו לפסוע בשביל אל פנים הבסיס הנטוש.

בהגיעם קרוב לאחד המבנים, אחז במתלוננת פחד למראה המקום המוזנח ועל כן אמרה לנאשם שאינה רוצה להמשיך עוד, והסתובבה חזרה על מנת לצאת מהבסיס הנטוש. בתגובה לכך כרך הנאשם את ידו על צווארה של המתלוננת, הצמיד אותה אליו בחוזקה בתנועת חניקה ואמר לה לבל תוציא הגה מפיה. לאחר מכן גרר אותה עד לפתח המבנה, שם הרים אותה בידיו, עלה עמה במדרגות והוריד אותה בתוך המבנה. אז שלף הנאשם סכין מכיסו ואיים על המתלוננת באומרו כי אם תצעק ואם לא תעשה כרצונו, יקבור אותה.

המתלוננת ניסתה להדוף את הנאשם ממנה, אולם הנאשם אחז בצווארה בידיו בחוזקה תוך שהוא חונק אותה וגורם לחבלות בצווארה ואיים עליה שוב באומרו "עכשיו אל תנשמי, אם תנסי לברוח אהרוג אותך ואף אחד לא יעלה על זה". לאחר מכן הצמיד את גופה לקיר, כשפניה מופנים לקיר וגבה אליו, ואמר למתלוננת כי עליה להתפשט מבגדיה אחרת יהרוג אותה. מיד לאחר השמעת איום זה, דחף הנאשם את המתלוננת שוב אל הקיר, הוריד את חולצתה ונגע בחזה, אחר כך הוריד את מכנסיה ותחתוניה, מישש והניח את אצבעותיו על איבר מינה.

לאחר מכן הוריד את מכנסיו ותחתוניו, שפשף את איבר מינו בישבנה של המתלוננת וניסה להחדירו לפי הטבעת של המתלוננת. בשל הכאבים שחשה צעקה המתלוננת והנאשם פסק ממעשיו ואמר לה להתלבש.

לאחר שהמתלוננת התלבשה, אחז בה הנאשם והוביל אותה לרחבה שמחוץ למבנה שם הורה לה לשבת לצדו. הנאשם הוציא שוב את הסכין שהייתה ברשותו ואמר למתלוננת כי עליה להצטלם אתו כשהיא מנשקת אותו בפניו ובפיו ומחייכת. בפחדה הרב מאיומיו עשתה המתלוננת כדבריו.

לאחר מכן ובעודו אחוז בסכין הורה הנאשם למתלוננת להיכנס שוב למבנה, שם איים עליה כי אם לא תעשה כדבריו יהרוג אותה. הנאשם הצמיד את המתלוננת לקיר, הוריד את מכנסיה ותחתוניה, הוריד את מכנסיו ותחתוניו, הורה למתלוננת לכופף את גופה וניסה להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת. בשל הכאבים שחשה ממעשיו צעקה המתלוננת ואז הורה לה הנאשם לשבת על הרצפה במקום ולמצוץ את איבר מינו. בפחדה הרב ממנו ובחששה כי יממש איומיו עשתה המתלוננת כהוראתו והנאשם החדיר שוב ושוב את איבר מינו בכוח לפיה של המתלוננת.

לאחר דברים אלה הורה הנאשם למתלוננת להתלבש והוביל אותה למבנה נוסף בבסיס הנטוש ולחדר במבנה זה, בו היה מזרון, שם אמר לה כי אם תעשה כרצונו ישחררה לאחר מכן. הנאשם הורה למתלוננת לפשוט את בגדיה ולשכב כשפניה למזרון וגבה מופנה אליו. המתלוננת עשתה כהוראתו והנאשם הוריד בגדיו והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת וכן שפשף אותו באיבר מינה. לאחר מכן הורה לה להתלבש ואמר לה כי עליה למצוץ את איבר מינו ולבלוע את זרעו, באיומו שאם לא תמלא אחר מבוקשו יהרוג אותה. בחששה מהנאשם הסכימה המתלוננת לעשות כבקשתו.

בשלב זה שלף הנאשם את הטלפון הנייד שלו ואמר למתלוננת כי בכוונתו להסריט את האקט וכי עליה לחייך במהלכו ולומר בקול רם כי היא אוהבת את מה שהוא עושה וכן עליה לומר בקול כי אסור לו לספר על יחסי המין שקיימו לאימא שלה. בנוסף אמר לה הנאשם כי אם תתלונן במשטרה על מעשיו יפיץ את הסרטונים. המתלוננת שחששה שיממש את איומיו עשתה כהוראתו, והנאשם הסריט את האקט ובסיומו התלבש, הורה למתלוננת להתלבש, אחז בזרועה והוביל אותה אל מחוץ לבסיס הנטוש עד לתחנת אוטובוס סמוכה.

במהלך הליכתם מחוץ לבסיס הנטוש אמר הנאשם למתלוננת שלא תעשה שטויות ושתתנהג כאילו היא חברתו, אחרת יחזיר אותה לבסיס הנטוש ויאנס אותה. בפחדה הרב מהנאשם ומכך שיממש את איומיו, עשתה המתלוננת כדבריו והתלוותה אליו עד לתחנת האוטובוס, שם המתינו עד שהגיע אוטובוס. רק לאחר שעלתה המתלוננת לאוטובוס עזב הנאשם את המתלוננת ואת המקום.

כתוצאה מחניקתה שוב ושוב בידי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בצווארה.

על פי כתב האישום המתוקן, במעשיו המתוארים לעיל, ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מגונים בניגוד לרצונה,

ביצע בה מספר מעשי סדום בניגוד לרצונה, באיום בנשק קר ותוך גרימת חבלה גופנית, סחט אותה באיומים בעל פה בפגיעה שלא כדין בשמה הטוב ובצנעת הפרט שלה ובפרסום דבר הנוגע לה, החזיק סכין שלא למטרה כשרה וכן איים בפגיעה שלא כדין בגופה.

טיעוני המאשימה לעונש

4. מטעם המאשימה הוגשו טיעונים כתובים לעונש (עת/1), אליהם צורפו גיליון הרישום הפלילי של הנאשם וכן כתבי האישום וגזרי הדין הקודמים בעניינו. כן ביקשה המאשימה להסתמך על תסקיר נפגעת העבירה שהוגש, כחלק מטיעוניה לעונש.

5. במסגרת טיעוניה לעונש ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות שביצע הנאשם וזאת מקום בו מדובר במספר עבירות שאירעו במהלך אירוע מתמשך אחד. **לעמדת המאשימה, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין 17 ל-20 שנות מאסר, לצד עונשים נלווים.**

6. בטיעוניה עמדה המאשימה על השיקולים הרלוונטיים לקביעת המתחם:

א. לפי הנטען, מעשיו של הנאשם פגעו בערכים מוגנים רבים, הכוללים הגנה על שלמות גופה וחייה של המתלוננת, חרותה, כבודה וזכותה לאוטונומיה על גופה. נטען כי הפגיעה בערכים אלו היא אנושה ובלתי הפיכה, הואיל והנאשם גזל מן המתלוננת ביד גסה את זכותה לתחושת בטחון אישי וגרם לשבר עמוק בחייה. זאת כאשר תמרן אותה בעורמה למקום מבודד וניצל את כוחו הפיזי ואת פחדה הרב ממנו ומכך שיממש את איומיו הרבים ויהרגה, לצורך ביצוע מסכת עבירות מין ואלימות קשות ואכזריות.

לטענת המאשימה, מעשים הכרוכים בכפיית מגע מיני, על ההשלכות של עוצמת ההשפלה והטראומה המלווה את קורבנות העבירה למשך כל חייהם, אשר הוגדרו בפסיקה כעבירות השקולות ל"רצח הנפש", מחייבים על פי הפסיקה ענישה מחמירה ומרתיעה הכוללת עונש מאסר ממושך, כזו שיש בה לשקף את סלידת החברה ממעשים אלו.

ב. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טענה ב"כ המאשימה כי מעשיו של הנאשם היו מחושבים ומתוכננים לפרטי פרטים, כאשר מטרתו הייתה מציאת טרף קל לצורך סיפוק דחפיו המיניים והאלימים. הנאשם לא נקלע לסיטואציה, אלא יצר אותה בעצמו, החל מפתיחת חשבון הפייסבוק בשם בדוי, פרסום הצעת העבודה הכוזבת, שיחותיו עם אימה של המתלוננת, יצירת הקשר עם המתלוננת וקביעת פגישה עמה בדרכי עורמה, תוך הצגת עצמו כאדם אחר.

בהתייחס לנזק שנגרם למתלוננת, הפנתה המאשימה לתסקיר נפגעת העבירה, אשר מתייחס באופן נרחב, מעמיק ומקצועי לפגיעה במתלוננת ולהשלכותיה בכל רבדי חייה. המאשימה הבהירה כי נוכח בקשת עורכת התסקיר שלא לחשוף את תוכנו בפני הנאשם, אין בכוונתה להתייחס בהרחבה לתכנו, אולם מקריאה בו עולה בבירור כי החוויה הקשה והמשפילה אותה חוותה המתלוננת ערערה את בטחונה, תפיסת עולמה, ערכיה ודמויה, וגרמה לה לנזקים עמוקים וכואבים, המשליכים על כל תחומי חייה.

לעניין זה ביקשה המאשימה לתת את הדעת לעובדה שהמתלוננת נאלצה בסופו של יום להעיד בבית המשפט במשך שעות ארוכות, במסגרתן הוכרחה לחזור על האירועים לפרטי פרטים. לטענת המאשימה, אין ספק כי מדובר בחוויה קשה מנשוא, אשר אף בה יש להותיר צלקות, בנוסף על הפגיעה האכזרית שספגה המתלוננת מידי הנאשם. עוד צוין כי נוכח תמונת הנזק הקשה, שכלל הנראה תשפיע על המתלוננת גם בהמשך חייה, הומלץ בתסקיר לפסוק לטובתה פיצוי כספי משמעותי.

המאשימה הוסיפה כי הנאשם הינו האחראי המלא למעשים ולתוצאותיהם ההרסניות, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקיר נפגעת העבירה.

בהתייחס לסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות, טענה המאשימה שמעשיו של הנאשם מלמדים כי אין לו מעצורים או שליטה על דחפיו, וכי הוא מוכן לרמוס ולפגוע בחלשים ממנו על מנת לספק את יצרו המיני.

נסיבות נוספות רלוונטיות אליהן הפנתה המאשימה הן האכזריות, האלימות, ההתעללות והניצול של חולשתה של נפגעת העבירה. לעמדת המאשימה, הנאשם סימן את המתלוננת כ"טרף קל", כשהבין שמדובר באישה חסרת שייכות, ללא אזרחות ושפה וללא כל מקור תמיכה מלבד אמה אשר אף היא זרה למקום. הנאשם ניצל את מצבה של המתלוננת באכזריות שאין כדוגמתה, ומעשיו התאפיינו באלימות פיזית ומילולית, באכזריות, בהתעללות ובהשפלה.

המאשימה הוסיפה כי האכזריות בה נהג הנאשם באה לידי ביטוי במספר רב של הזדמנויות במהלך האירוע, בהן יכול היה להפסיק את מעשיו ולשחרר את המתלוננת, אך הוא לא עשה כן ואף איים עליה. הנאשם אף ניצל לרעה את כוחו ומעמדו, כשפעם אחר פעם הבטיח למתלוננת כי יפסיק את מעשיו אם תספק את מאוויו, אולם לאחר כל הבטחה שכזו המשיך לפגוע בה תוך שהוא מאיים עליה במילים קשות כי יהרוג אותה אם לא תמלא אחר רצונותיו.

ג. אשר למדיניות הענישה ולפסיקה הרלוונטית, לעמדת המאשימה לא ניתן למצוא מקרים זהים לנסיבות עבירות המין והאלימות שביצע הנאשם, בהתחשב במכלול הנסיבות המחמירות שלהן, בכלל זה, השימוש בסכין, האיומים וניצול נתוניה של המתלוננת. למרות האמור, הפנתה

למספר פסקי דין מהם ניתן ללמוד, כך לטענתה, על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, אליהם נתייחס בהמשך.

7. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, טענה המאשימה כי למעט העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו כאשר הודה בכתב האישום המתוקן, הרי ששאר השיקולים אינם פועלים לטובתו ואינם רלוונטיים. לעניין זה ציינה כי יש לתת את הדעת לעובדה שהנאשם לא חסך את עדות המתלוננת ולכך שהודאתו במעשים באה רק לאחר שנאלצה לעמוד מולו ולהעיד על האירועים המזוועים אותם עברה.

המאשימה הפנתה לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, שהינו עשיר בעבירות אלימות כנגד גוף ורכוש, עבירות מין חמורות ועבירות למכביר שעניינן הפרות צווי פיקוח מכוח חוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין. עוד הוסיפה, כי את העבירות מושא כתב האישום ביצע הנאשם כשהוא נתון תחת צו פיקוח שהוטל עליו וכאשר תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה. בהתאם, סברה המאשימה כי הנאשם מהווה למעשה "פצצה מתקתקת", אשר מסוכנותו לחברה מובהקת ומוחשית. הנאשם אינו ירא את החוק ואוכפיו, לא נרתע מעונשי המאסר שהוטלו עליו וממשיך שוב ושוב לבצע עבירות אלימות ומין קשות בחלשים ממנו.

המאשימה גורסת עוד כי נכון במקרה זה לתת משקל לשיקול ההרתעה, אשר נדרש בין היתר נוכח עברו הפלילי של הנאשם, טיבו ואופיו.

8. על סמך המפורט, ביקשה המאשימה לקבוע כי עונש המאסר הראוי לנאשם הינו ברף העליון של המתחם לו עתרה. כן ביקשה להטיל על הנאשם עונשי מאסר על תנאי מרתיעים וממושכים, להפעיל במצטבר את עונש המאסר בן תשעת החודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 32712-03-19 (בית משפט השלום בנצרת), לחייב את הנאשם בתשלום פיצוי משמעותי למתלוננת ולהטיל עליו קנס.

טיעוני הנאשם לעונש:

9. במסגרת טיעוניו לעונש (ענ/1), הצטרף ב"כ הנאשם לעמדת המאשימה, לפיה יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכלל העבירות שביצע הנאשם, שכן אלו בוצעו באופן שחוזר על עצמו, בסמיכות זמנים ובנסיבות דומות. **לעמדת ב"כ הנאשם, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין 4 ל-8 שנות מאסר בפועל.**

10. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. אומנם עדות המתלוננת לא נחסכה במלואה, אולם הליך זה היה נחוץ להגנת הנאשם, שכן לאחריו בוצעו בכתב האישום תיקונים רבים, לרבות מחיקת עבירות האינוס והחטיפה, ועל כן יש לזקוף

לזכות הנאשם את החיסכון בזמן שיפוטי, בדומה למי שלא ניהל משפט.

11. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבות חייו של הנאשם, יליד 1988, אשר נולד בשטחי הרשות הפלסטינאית למציאות קשה... ב"כ הנאשם הוסיף כי במסגרת מאסריו, ביקש הנאשם במספר הזדמנויות לעבור טיפול בהפרעות המיניות מהן הוא סובל, (כפי העולה מאסופת בדיקות פסיכיאטריות שנערכו לנאשם ע"י מב"ן). לפי הנתען, חרף העובדה שהנאשם הוחזק במאסר במהלך מרבית חייו הבוגרים ובקשותיו לעזרה, הוא לא זכה לעבור כל טיפול ייעודי או שיקום מונע.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי מאז שחרורו מהמאסרים הממושכים אותם ריצה, הנאשם איננו עובד ומתקיים מקצבת נכות מהביטוח הלאומי בגין 100% נכות (52% נפשי ו- 48% אורתופדי), כפי העולה מהחלטת המל"ל שהוגשה על ידו.

12. הסניגור הוסיף וטען, כי מבלי להפחית מאחריות הנאשם למעשיו, יש לקחת בחשבון כנתון משמעותי לקולא את העובדה שבוע לפני ביצוע העבירות וכן ביום ביצוען, פנה הנאשם למיון פסיכיאטרי וביקש להתאשפז (נספחים ג' ו-ד' לטיעונים). לשיטתו, לא מן הנמנע כי באם הנאשם היה מאושפז, שלום הציבור בכלל והמתלוננת בפרט, היו מוגנים.

בהקשר זה הפנה ב"כ הנאשם לפסיקת בית המשפט העליון לפיה יש לפעול על מנת לסייע לאנשים לצאת ממעגל הקסמים של מצוקה ועבריינות וכי הדרך לקטוע זאת הינה באמצעות שיקום אפקטיבי במהלך ריצוי העונש ולאחריו.

13. ב"כ הנאשם הפנה למספר פסקי דין, אשר חלקם עוסקים לטענתו במקרים חמורים יותר, מכוחם ביקש ללמוד על הענישה הנוהגת. לפסקי הדין הללו נתייחס בהמשך בהרחבה.

14. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם לגילו של הנאשם (בן 33) ולמצבו הבריאותי והנפשי, שאיננו מן המשופרים. עוד הוסיף כי הנאשם מוחזק במעצר בתנאים קשים בשל הגדרתו כטעון הגנה, ואף העונש הצפוי לו כאסיר כזה, ללא חופשות, צפוי להיות קשה יותר מעונש המוטל על אסיר רגיל. הסנגור טען עוד כי הנאשם מוחזק במעצר מאחורי סורג וברח תקופה ממושכת של כ-10 חודשים, ללא כל אמצעים או תמיכה, ומתקיים בכלא בתנאי עוני.

ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו, הודה בהם כבר בחקירתו במשטרה ושיתף פעולה עם החוקרים. בהמשך, לאחר תיקון כתב האישום, הודה בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, כשהוא נוטל עליהן אחריות ומביע חרטה וצער עמוקים.

הסנגור שב והפנה לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, אשר להן הייתה, כך לטענתו, השפעה על ביצוע העבירות, לרבות... חרף הדברים הללו, לא זכה הנאשם לעבור, כאמור, כל הליך טיפולי משמעותי, הן בתקופות המאסר שריצה והן לאחר שחרורו מבית הסוהר.

15. ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על הנזק אותו גרם למתלוננת, בדגש על האמור בתסקיר נפגעת העבירה. לעניין זה, הסכים כי יוטל עליו פיצוי משמעותי לטובת המתלוננת.

16. על סמך המפורט לעיל, טען ב"כ הנאשם כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של המתחם לו עתר.

17. בטיעונו בעל פה שב והדגיש הסנגור כי בניגוד לטענת המאשימה, הודאת הנאשם בכתב האישום חסכה את שמיעתם של עדים רבים וכי עדות המתלוננת נדרשה על מנת להגיע להסכמה לעניין תיקון כתב האישום. ב"כ הנאשם הפנה בפירוט לנסיבות חייו הקשות של הנאשם, לבקשותיו לקבל טיפול ייעודי בהפרעות המיניות מהן הוא סובל, וכן לבקשותיו להתאשפז סמוך לפני יום האירוע וביום האירוע עצמו.

ב"כ הנאשם שב והפנה לפסיקה רלוונטית, הכוללת מקרים אשר לטענתו הינם חמורים יותר מזה של הנאשם. לעניין זה צירף אסופת פסיקה (ענ/2). מטעם הנאשם הוגשו גם שני מסמכים נוספים: הראשון, בקשה לעבור מכלא השרון לכלא ניצן, הן בשל תנאי הכליאה הקשים במקום והן בשל אפיקי השיקום המוצעים בכלא ניצן. השני, הערכה חיובית על חזרתו של הנאשם ללימודים בכלא השרון (ענ/3).

18. הנאשם, לו ניתנה זכות המילה האחרונה, ביקש סליחה על מעשיו והביע חרטה עליהם. הנאשם הוסיף וביקש עזרה והזדמנות לקבלת טיפול. לדבריו "אני מבקש שתיתנו לי אפשרות לטיפול ושיקום להתקדם בחיים שלי. גם מגיע לי להיות בן אדם. אבל אני מרגיש את עצמי כרגע שאני חיה. אני רוצה להרגיש שאני כמו כולם, בן אדם. אני רוצה שתהיה לי אישה, ילדים. לא להיות איך שאני ככה".

דין והכרעה

19. המקרה דנן הוא מהחמורים והמזעזעים שנחשפו בפנינו, בסוג זה של עבירות. הנאשם העביר את המתלוננת, שהיא אישה צעירה, חסרת מעמד בארץ קשת יום (שכל אשר רצתה הוא למצוא מקום עבודה) וחסרת ביטחון, מסכת של תלאות, שכללה מעשים מיניים מן החמורים ביותר. כל זאת, תוך איומים קשים (ואף תוך שימוש בסכין) לפגוע בחייה, ולפרסם סרטונים המתעדים אותה נהנית כביכול מן המגע עימו. הנאשם באכזריות לשמה, אף אילץ את המתלוננת לבלוע את זרעו, לאחר שביצע בה מעשה סדום. אין ספק, כי מסכת התעללות מעין זו מחייבת ענישה הולמת ומרתיעה, שתבטא את שאת הנפש ממעשיו של הנאשם ותעביר מסר מרתיע לאחרים ולנאשם עצמו.

20. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

21. גזירת עונשו של נאשם בגיר מחייבת קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון המנחה, וקביעת העונש המתאים לנאשם בתוך המתחם. במקרים יוצאי דופן, ניתן לסטות מן המתחם לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום (סעיף 40ד' לחוק העונשין), או לחומרא, בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה' לחוק העונשין).

22. כשמדובר במי שהורשע בריבוי עבירות, הליך גזירת הדין כולל שלושה שלבים. בשלב הראשון על בית המשפט לקבוע בהתאם לסעיף 40ג' לחוק העונשין, האם עבירות אלה מהוות אירוע אחד או כמה אירועים, על פי מבחן "הקשר ההדוק" שהתפתח בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14), ע"פ 1127/13 גברזג'י נ' מדינת ישראל (15.1.14)). אם מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע. בע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (3.9.15) נקבע, בין היתר, כי מקום בו עסקינן במספר עבירות אשר ביניהן קשר ענייני הדוק ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת, הרי שאלה ייחשבו לאירוע אחד.

בעניינו, כפי העולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם ביצע את כלל העבירות במהלך אירוע מתמשך אחד ויש ביניהן קשר ענייני הדוק. אף הצדדים אינם חלוקים ביניהם בנקודה זו. לפיכך, יש להתייחס לכלל העבירות אותן ביצע הנאשם כאל אירוע אחד, לצורך קביעת המתחם.

23. את מתחם העונש ההולם יש לקבוע על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. את העונש המתאים לנאשם גוזר בית המשפט בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40יא' לחוק העונשין. האמור לעיל איננו גורע מסמכותו של בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה לשם קביעת המתחם או נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשם קביעת העונש המתאים (סעיף 40יב' לחוק העונשין).

מתחם העונש ההולם

24. מתחם העונש ההולם נקבע על פי הערך החברתי המוגן באמצעות העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

עמוד 9

25. הנאשם תקף את המתלוננת, אותה מצא כטרף קל, באופן אכזרי, תוך שהוא מבצע בה שוב ושוב עבירות מין חמורות ביותר, נוהג כלפיה באלימות, סוחט אותה באיומים ומאיים על חייה באמצעות נשק קר. במעשיו אלה, פגע הנאשם בשלמות גופה ונפשה של המתלוננת, באופן שהסב לה פגיעות קשות לא רק בהיבט הפיזי אלא בעיקר בתחושת הביטחון, בפרטיות ובאוטונומיה שלה על גופה.

על החומרה הגלומה בעבירות מעין אלה כבר נאמר:

"על חומרתם הרבה של מעשי מין המתבצעים בזולת בהעדר הסכמה מרצון אין צורך להכביר מילים. הפסיקה השיפוטית ביחס לעבריינות הפלילית בתחום זה מוליכה מזה שנים קו בולט של החמרה בדין הן בהיבט הגמול והן בהיבט ההרתעה. הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחון הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבתות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה" (ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.08)).

בשים לב למעשים שביצע הנאשם במתלוננת, כפי שהם מפורטים בכתב האישום המתוקן, כמו גם לניצול הברוטליות והאכזריות הרבה בה נעשו, לא יכול להיות חולק כי פגיעת הנאשם בערכים המוגנים הינה בדרגת חומרה גבוהה ביותר.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות

26. במוקד האירוע שלפנינו עומדת כאמור מסכת אכזרית וברוטלית של עבירות מין קשות אותן ביצע הנאשם במתלוננת, תוך שימוש באלימות ממשית, איומים על חייה באמצעות נשק קר וסחיטה באיומים, כל אלה הסבו לה פגיעה קשה. לא מדובר במעשה בודד אחד אלא ברצף של מעשי סדום, בניסיון לבצעם, ובמעשי תקיפה מינית נוספים, שביצע הנאשם במתלוננת, תוך הפעלת כוח והטלת טרור ופחד באמצעות איומים, שכללו גם שימוש בסכין וסחיטה. הנאשם, ללא כל סיבה, ובאכזריות לשמה, אף אילץ את המתלוננת לבלוע את זרעו.

המעשים לוו באלימות ממשית, שכללה גם חניקתה של המתלוננת וגרירתה. במהלך המעשים, הסריט הנאשם את המתלוננת או צילם אותה, תוך שהוא כופה עליה להציג מול המצלמה מצג של יחסים המתקיימים בהסכמה ומאיים להפיץ את הסרטונים אם תתלונן על מעשיו במשטרה.

חומרה יתירה מתלווה לכך שמעשיו של הנאשם בוצעו בתחכום רב, תוך שימוש באמצעי הונאה ולאחר תכנון מדוקדק. כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם פתח חשבון פייסבוק בשם בדוי, פרסם בו הצעת עבודה כוזבת, וכך ניצל את תמימותה של אמה של המתלוננת, אשר מסרה לו את פרטיה של בתה מבלי לדעת כי היא שולחת אותה אל התופת. הנאשם יצר קשר עם המתלוננת וקבע עמה פגישה באזור אותו לא הכירה, תוך שהוא מציג עצמו כאדם אחר, ולבסוף דאג בעורמה כי תגיע עמו למקום שומם, שם יוכל לבצע בה את זממו באין מפריע.

מימד נוסף של חומרה, טמון בעובדה כי הנאשם, כטורף המשחר לטרף קל, שם לו ביועין למטרה את המתלוננת, אשר הינה אישה מוחלשת, חסרת מעמד בארץ, חסרת שייכות ושפה וחסרת מעגלי תמיכה כלשהם.

באשר לנזקים שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, יש להפנות לתסקיר נפגעת העבירה שהוגש בעניינה של המתלוננת. נציין כי במסגרת ההליך קיבלנו את בקשת עורכת התסקיר שלא למסור אותו לעיון הנאשם, נוכח טעמים שבטובת המתלוננת. בהתאם, איננו רואים לנכון לפרט את העולה מהתסקיר, ודי אם נאמר כי המדובר בתסקיר קשה ביותר, המלמד על שבר עמוק שנגרם למתלוננת בגופה ובנפשה, אשר גזל ממנה את העוגנים המעטים שהיו לה והשפעותיו ניכרות היטב בכל מישורי חייה.

עוד ראוי להפנות להשלכות הקשות של מעשיו הנאשם על מערכת היחסים בין המתלוננת לבין אמה, כפי שפורט לעניין זה בתסקיר נפגעת העבירה.

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות שביצע הנאשם

27. קשת הענישה בעבירות מין היא מגוונת ומשתנה בהתאם לנסיבותיו הפרטניות של כל מקרה. עם זאת, הקו המנחה הינו כי יש להחמיר עם עברייני מין בכלל ועם מבצעי עבירות מין המצויות ברף הגבוה של החומרה בפרט. לעניין זה נאמר:

"עבירות המין, ובראשן החמורות שבהן - העבירות של אינוס ושל מעשה סדום - הן בין העבירות המכוערות והחמורות המנויות בחוק העונשין. הן פוצעות את הקורבנות בגוף ונפש, ועל כן הולם אותן עונש מאסר ממושך (ע"פ 5149/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 92 (13.1.2014) (להלן: ע"פ 5149/12); ע"פ 764/12 מדינת ישראל נ' גרמסיון, [פורסם בנבו] בפסקה 18 (23.6.2013)). לפיכך, בית משפט זה קבע לאורך השנים מדיניות ענישה מחמירה ביותר בעבירות מסוג זה (ראו גם: ע"פ 9613/11 טפגאי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 18 (31.10.2013))" (ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני (10.2.14)).

28. הצדדים הפנו בתורם לפסיקה ממנה ביקשו ללמוד על רף הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם.

29. המאשימה הפנתה למספר פסקי דין, אשר לגישתה יש לגזור מהם את מתחם הענישה ההולם, וביניהם:

א. ע"פ 3466/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (16.8.20), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), מעשה סדום בנסיבות מחמירות (ריבוי עבירות), כליאת שווא, תקיפה הגורמת חבלה ממשית (ריבוי עבירות) והדחה בחקירה. העבירות בוצעו כלפי פליטה מאריתריאה, פגעו בה פיזית והותירו אותה מצולקת נפשית. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש מאסר בפועל של 18 שנים והורה על הפעלת עונש מאסר על תנאי בן שנה במצטבר, כך שסך הכול הושתו על הנאשם 19 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש הנאשם וקבע כי אין להתערב בעונש שהושת עליו.

ב. ע"פ 6614/07 **הינדאוי נ' מדינת ישראל** (6.7.09), שם הורשע נאשם, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה סדום בנסיבות מחמירות, סחיטה באיומים, שיבוש מהלכי משפט ויריות באזור מגורים. הנאשם, שהיה שוטר מג"ב בעת ביצוע העבירות, הבחין במתלוננת, קשישה בת 70, צועדת לבדה לצד הכביש וסימן לה להיכנס לרכבו. בהמשך יצא מרכבו, תפס אותה וגרר אותה לסבך קוצים, אגב שימוש באלימות קשה. הנאשם נשכב על המתלוננת, הרים את חולצתה וחזייתה, נגע בשדיה והטיל מימיו באזור המפשעה של המתלוננת. בהמשך, הוא סובב את המתלוננת על בטנה, קרע את תחתוניה והחדיר את איבר מינו לאיבר מינה, ולאחר מכן לפי הטבעת שלה, וכן החדיר אצבעותיו לאיבר מינה ולפי הטבעת שלה, עד שהגיע לפורקן מיני. לאחר מכן נטש את המתלוננת כשהיא חבולה ופצועה בכל חלקי גופה.

בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם, שהודה בהזדמנות הראשונה ועברו היה נקי, עונש של 16 וחצי שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש הנאשם, תוך שקבע כי גזר הדין אינו חורג מרף הענישה המקובל במקרים דומים, בהם בוצעו מעשים חמורים דוגמת אלה שביצע הנאשם.

ג. ע"פ 2832/14 **בינסטוק נ' מדינת ישראל** (20.7.15), בו הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של חבלה חמורה ואינוס בנסיבות מחמירות. הנאשם הגיע לפאב בו שהתה המתלוננת. לאחר שהתברר כי המתלוננת נתונה בגילופין, ביקש הברמן מהנאשם ללוות את המתלוננת החוצה. מחוץ לפאב ולאחר שהמתלוננת סירבה להצעתו להזמין לה מונית, החל הנאשם למשוך את המתלוננת עמו, הכה אותה בחוזקה כך שנפלה על המדרכה, בעט בראשה וגרר אותה אל חצר אחורית באחד הבניינים בסביבה, שם המשיך להכות אותה. בהמשך, קרע הנאשם את תחתוניה של המתלוננת, הפשיט את מכנסיו, התחכך במתלוננת ואונן על מנת לזקוף את איבר מינו. לאחר מכן החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת. למתלוננת נגרמו חבלות חמורות רבות, בכללן דימום במוח, שברים בעצמות האף ובארובת העין.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם את נסיבותיו של האירוע, נע בין 13 ל-17 שנות מאסר וגזר על הנאשם עונש של 16 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש הנאשם,

תוך שקבע כי אין המדובר בסטייה מהותית מרמת הענישה המקובלת בעבירות כגון דא וכי בעבירות מסוג זה יש לשים את עיקר הדגש על עקרונות הגמול וההרתעה.

ד. ע"פ 1924/11 פלוני נ' **מדינת ישראל** (1.6.15), עסק בנאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, ניסיון למעשה סדום, מעשה מגונה בכוח, ניסיון לחטיפה לשם ביצוע עבירת מין ואיומים. כתב האישום כנגד הנאשם כלל שלושה אישומים נפרדים. על פי האישום הראשון, נכנס הנאשם לדירתה של קשישה בת 82, גרר אותה לחדר השינה והפשיטה בכוח למרות תחנוניה כי יפסיק. לאחר מכן אנס אותה תוך הפעלת אלימות, ירק עליה וחנק אותה. בשלב מסוים ניסה הנאשם להחדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת ומשלא הצליח בכך, שפשף את איבר מינו באיבר מינה עד שבא על סיפוקו.

על פי האישום השני, עצר הנאשם את רכבו לצד מתלוננת אחרת שעמדה בתחנת אוטובוס והציע לה טרמפ. לאחר נסיעה קצרה הסיט הנאשם את הרכב למקום חשוך, התנפל על המתלוננת, נגע בחזה וניסה לנשק אותה בכוח על פיה וצווארה. המתלוננת ניסתה לברוח מהרכב, אך הנאשם תפס בה בחוזקה וחנק עד שאיבדה את הכרתה. מששבה הכרתה, גילתה המתלוננת כי היא נמצאת מחוץ לרכב בעוד הנאשם מצמידה בכוח למעקה הבטיחות ורוכן עליה מאחור. הנאשם חיכה את איבר מינו בגופה של מתלוננת והחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. בהמשך, חיכה הנאשם את איבר מינו באיבר מינה של המתלוננת עד שבא על סיפוקו ואף ניסה, ללא הצלחה, להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת.

על פי האישום השלישי, התנפל הנאשם על מתלוננת שעמדה בתחנת אוטובוס, נצמד לגופה, ניסה להרים את חצאיתה ולגעת בחזה. המתלוננת ניסתה להשתחרר מאחיזתו אך הנאשם לפת בכוח בגרונה בשתי ידי וגרר אותה לכיוון רכבו תוך שהוא מאיים לרוצחה. המתלוננת זעקה לעזרה, אולם הנאשם לא נרתע עד אשר נחלץ לעזרת המתלוננת שוטר שנקלע במקרה למקום.

בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר בשלושה מקרים שונים ונפרדים, שבוצעו במתלוננות שונות, באופן המצדיק הטלת עונשים הולמים בנפרד לכל אירוע וגזר על הנאשם עונש כולל של 21 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש הנאשם, תוך שקבע כי שיקולים של גמול, וכן החובה להגן על הציבור, גוברים על שיקולים של תיקון ושיקום.

ה. בתפ"ח (מחוזי תל אביב) 68360-03-18 **מדינת ישראל נ' לוגסי**, הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של מעשה סדום (ריבוי עבירות), שוד, תקיפת קטין, גרימת חבלה של ממש ואיומים. הנאשם, אשר היה תחת השפעת אלכוהול, הבחין בקטין, עימו לא הייתה לו היכרות מוקדמת, כשהוא צועד ברחוב, אחז בו, גרר אותו והכה אותו בפניו. לאחר שהמתלונן נפל ארצה, בעט הנאשם בצלעותיו, דרך עליו וגרם לו לחבלות בגופו. בהמשך, הוביל הנאשם את המתלונן למקום שומם, שם ביצע בו מעשי סדום רבים במשך פרק זמן של כשעה וחצי וגרם לו לחבלות. בין היתר, הורה הנאשם למתלונן להכניס את איבר מינו של הנאשם לפיו והחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של המתלונן. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 18 ל- 23 שנות מאסר וגזר על הנאשם 21 שנות מאסר

בפועל.

לחובתו של אותו נאשם הייתה הרשעה בודדת מבית המשפט לנוער, בשלל עבירות רכוש ואלימות.

30. מנגד, הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה מקלה יותר, אשר חלקה, כך לטענתו, עוסקת במקרים חמורים יותר מהמקרה דנן או בנאשמים אשר לא הודו ולא לקחו אחריות על מעשיהם, שלא כמו הנאשם כאן. בין היתר הפנה לפסיקה הבאה:

א. תפ"ח (מחוזי ת"א) 21304-10-14 **מדינת ישראל נ' אסלן** (1.12.16), שם הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של אינוס קטינה מתחת לגיל 16 ומעשה סדום בקטינה מתחת לגיל 16. הנאשם פגש במתלוננת, נערה כבת 15, בקרבת תחנת דלק והציע לה להצטרף אליו לנסיעה בתואנת שווא. המתלוננת הייתה באותה עת מעורפלת, לא יציבה ומסוחררת, לאחר ששתתה משקאות חריפים, עובדה שהנאשם היה ער לה. הנאשם הסיע את המתלוננת עם רכבו ועצר בסמוך לאתר בנייה, שם החל לבצע במתלוננת מעשים מגונים. בתגובה לכך המתלוננת צחקקה במבוכה אך לא הביעה התנגדות מפורשת והנאשם המשיך והפשיל את תחתוניה. בשלב זה הציע הנאשם למתלוננת לעבור למושב האחורי, שם אמר לה למצוץ את איבר מינו והיא הסכימה לעשות כדבריו מאחר שחששה לסרב. הנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה, תוך שהיא מבקשת ממנו להפסיק, אומרת לו שכואב לה, שהיא בתולה ושאלו קונדום. בהמשך, החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת ולפי הטבעת שלה בניגוד להסכמתה וחרף בכייה.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בנסיבות המקרה בין 3.5 ל- 6 שנות מאסר בפועל וגזר על הנאשם, צעיר, ללא עבר פלילי, 4.5 שנות מאסר בפועל.

יש לציין כי ערעור שהגיש הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין (ע"פ 9741/16) נדחה.

ב. בע"פ 4930/07 **טולדו נ' מדינת ישראל** (10.12.09), הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות אינוס ומעשה סדום. הנאשם החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת וכן לישבנה. לאחר מכן החדיר את איבר מינו לאיבר מינה עד הגיעו לסיפוק. את המעשים המתוארים לעיל, עשה הנאשם שלא בהסכמתה החופשית של המתלוננת ובעודה מבקשת ממנו שוב ושוב שיפסיק, כאשר היא בוכה ומנסה להדוף אותו מגופה.

בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 4 שנות מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש הנאשם על הכרעת הדין ברוב דעות. כך גם נדחה הערעור על גזר הדין תוך שצוין כי הוא מתאפיין בממד לקולא.

ג. בע"פ 6662/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.3.15), נדון עניינו של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של אינוס ומעשה סדום. העבירות בוצעו בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, לאחר

שהנאשם הגיש לה משקאות אלכוהוליים ובעת שזו הייתה מעורפלת חושים מהאלכוהול שצרכה. בשלב זה קיים הנאשם עם המתלוננת יחסי מין כאשר היא במצב המונע ממנה מלתת את הסכמתה החופשית. בהמשך החדיר את איבר מינו לפיה של המתלוננת.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין 4 ל-7 שנות מאסר וגזר על הנאשם 5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. עונשו של הנאשם הועמד על 6.5 שנות מאסר בפועל, תוך שצוין כי המתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי מקל יתר על המידה.

ד. ע"פ 7593/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.3.17), שם הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של אינוס, בגין בעילת קטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, מעשה סדום בקטינה שטרם מלאו לה 16 שנים, שלא בהסכמתה החופשית. הנאשם שהיה כבן 70 במועד הרלוונטי, ביצע את המעשים בקטינה כבת 14 בעלת מוגבלות שכלית. המעשים כללו החדרת איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה ולפי הטבעת שלה.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 7 ל-13 שנות מאסר וגזר על הנאשם שהוא נעדר כל עבר פלילי, עונש של 8 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור שהגיש הנאשם, תוך שקבע כי העונש אינו סוטה כהוא זה מרמת הענישה הראויה והמקובלת במקרים דומים וכך גם מתחם הענישה שנקבע במקרה זה.

ה. בע"פ 9302/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.6.19), נדון עניינו של נאשם שהורשע ברוב דעות, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות של אינוס בנסיבות מחמירות, מעשה מגונה בנסיבות מחמירות (שתי עבירות), הטרדה מינית (עבירות מרובות) והדחה בחקירה. העבירות בוצעו במספר הזדמנויות בקטינה בת 14, שהגיעה לחנותו של הנאשם שהיה כבן 60. באחת ההזדמנויות החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה של הקטינה למרות התנגדותה, ניסיונותיה לדחוף אותו מעליה ותחנוניה כי יפסיק את מעשיו. בנוסף, במקרים רבים הטריד הנאשם את המתלוננת כשהגיעה לחנות, הציע לה הצעות בעלות אופי מיני והעיר לה הערות בעלות גוון מיני.

בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה נע בין 5 ל-10 שנות מאסר וגזר על הנאשם, בהתחשב בגילו ובעברו הנקי, עונש של 7 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור על חומרת העונש (ברוב דעות).

31. ניתן להפנות לפסיקה רלוונטית נוספת כגון ע"פ 2370/06 **אונויאטוב נ' מדינת ישראל** (14.11.07), שם נדון עניינו של נאשם שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות אינוס ומעשה סדום. העבירות בוצעו כלפי מתלוננת שעבדה יחד עם הנאשם בבר. הנאשם אנס את המתלוננת וביצע בה מעשי סדום על ידי החדרת איבר מינו לפיה ולאיבר מינה, כל זאת תוך שהפליא בה מכותיו, הטיח את ראשה בקיר ואיים על חייה.

בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם עונש של 14 שנות מאסר בפועל וערעורו הן כנגד ההרשעה והן כנגד העונש, נדחה על ידי בית המשפט העליון.

בתפ"ח (מחוזי ת"א) 6991-01-13 **מדינת ישראל נ' פדול** (19.2.15), הורשע נאשם, בהתאם להודאתו, בעבירות של אינוס תוך גרימת חבלה גופנית והתעללות ומעשה סדום בנסיבות אינוס בקשישה כבת 83. הנאשם אנס את המתלוננת שוב ושוב למרות שזעקה מכאבים ולא חדל חרף בכייה ותחנוניה. הוא המשיך וביצע בה גם מספר מעשי סדום מספר פעמים, כשהוא מחדיר את איבר מינו לפיה. האירוע נמשך מספר שעות ומעשיו של הנאשם הופסקו רק לאחר שלמקום הגיעו בני משפחתה של הקשישה.

בית המשפט העמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין 20 ל-26 שנות מאסר וגזר על הנאשם עונש של 23 שנות מאסר בפועל. הנאשם היה בחור צעיר שלקח אחריות על מעשיו, חסך את העדת נפגעת העבירה, לא היה לו עבר פלילי והוא היה זר בארץ.

32. כפי שניתן לראות, מנעד הענישה בעבירות בהן עסקין הוא רחב ותלוי בנסיבות הפרטניות של כל מקרה ומקרה. בעניינו, נסיבות המקרה הן מופלגות בחומרתן, בכל קנה מידה, בשל מידת התכנון, האלימות והפחד שהשליט הנאשם על המתלוננת בעת שכפה עליה את המעשים המיניים המצויים ברף חומרה גבוה במיוחד. יפים לעניין זה דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 10715/05 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.9.07):

"הפגיעה האנושה בגופה ובנפשה של המתלוננת, והאלימות, הברוטאליות, האכזריות והחייתיות שבאדם המשתקפת ממסכת הארועים העבריינית שהתרחשה הם חריגים בחומרתם ובקשיותם, ומחייבים גישה עונשית מחמירה על פי כל קנה מידה. המסר העונשי הצריך להשתקף בסוג כזה של מעשי עבירה צריך להיות חד-משמעי, ברור ונוקב".

33. לאור האמור, תוך בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מהעבירות שביצע הנאשם במתלוננת ומידת הפגיעה בהם, בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומדיניות הענישה הנהוגה, אנו סבורים כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין 15 ל-19 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

העונש הראוי לנאשם:

34. קביעת עונשו של נאשם תיעשה, ככלל, בתוך המתחם, אלא אם כן ישנן נסיבות המצדיקות סטייה ממנו. במקרה דנן, אין לטעמנו מקום לסטות ממתחם העונש ההולם לחומרא או לקולא. בהקשר זה יצוין, כי לא הוגש תסקיר מאת שירות המבחן בעניינו של הנאשם וממילא אף לא נתבקש. כך גם לא נטען להליך טיפולי כלשהו שעבר הנאשם ואשר יצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם בעניינו

משיקולי שיקום.

35. העונש הראוי לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות. בהקשר זה, על בית המשפט לבחון בין היתר, את נתוניו האישיים של הנאשם, מידת הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם, עברו הפלילי וכיוצ"ב.

36. מעיון בגיליון הרישום הפלילי של הנאשם עולה כי עברו הפלילי מכביד ביותר וכולל עבירות מין חמורות, עבירות אלימות כנגד גוף, עבירות רכוש וכן עבירות רבות של הפרת צווי פיקוח בהגנה על הציבור מפני עברייני מין. הנאשם ריצה עונשי מאסר ממושכים בגין העבירות הקשות שביצע בעבר. כך בספטמבר 2008, במסגרת ת"פ 528/07 (מחוזי נצ'), נדון הנאשם ל - 5 שנות מאסר בפועל, לאחר שהורשע בביצוע מעשים מגונים, סחיטה באיומים ועבירות רכוש. כשנתיים לאחר מכן, ביולי 2010, נדון הנאשם ל- 6.5 שנות מאסר בפועל (שנה וחצי מהן בחופף לעונש המאסר שריצה באותה עת, כמפורט לעיל), בגין שורה של עבירות מין חמורות, שכללו ביצוע מעשה סדום ומעשה מגונה באיומים (ת"פ 4/10 (מחוזי נצ'). בהמשך, בפברואר 2018, הוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהפר צו פיקוח בהגנה על הציבור מפני עברייני מין (ת"פ 9486-01-18). בראשית שנת 2019 ביצע הנאשם עבירות אלימות, בגין נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל ו-14 ימי מאסר בפועל (ת"פ 32712-03-19). במסגרת גזר הדין הנ"ל הוטל על הנאשם מאסר על תנאי בן 9 חודשים, שלא יבצע במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע, תנאי שהוא בר הפעלה. בינואר 2020, נדון הנאשם לתקופת מאסר נוספת, בגין עבירה של ניסיון להפרת צו פיקוח בהגנה על הציבור מפני עברייני מין. במסגרת גזר הדין הופעל גם מאסר על תנאי שהיה תלוי ועומד כנגד הנאשם, כך שנגזרו עליו בסך הכול 7.5 חודשי מאסר בפועל.

למותר לציין כי עברו הפלילי העשיר של הנאשם והעובדה שביצע את העבירות כאשר עונש מאסר על תנאי תלוי ועומד כנגדו, נתונים המשקפים את המסוכנות הרבה הנשקפת ממנו לציבור, מהווים נימוק כבד משקל, המטה את הכף לעבר גזירת עונשו בצדו הגבוה של המתחם. כפי שציינה המאשימה, עסקינן בנאשם המהווה "פצצה מתקתקת", אשר אינו ירא את החוק, אינו נרתע מעונשי מאסר שהוטלו עליו בעבר וחזר לבצע עבירות מין ואלימות חמורות ביותר, תוך שהוא מפר, שוב ושוב, צווים לצורך הגנה על הציבור מפני עברייני מין. לנוכח האמור, לא יכול להיות חולק כי המדובר בנאשם שמסוכנותו לציבור בכללותה הינה גבוהה ביותר.

37. לכף הזכות, ניתן לציין כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, הביע חרטה וחסך מזמנו של בית המשפט. אכן, הודאת הנאשם התקבלה רק לאחר שהמתלוננת נאלצה להעיד בבית המשפט ולעבור חקירה נגדית קשה, אולם מקום בו תוקן בסופו של יום כתב האישום המקורי והוסרו ממנו מספר עבירות חמורות, הרי שאין לזקוף זאת לחובת הנאשם, שממילא קמה לו הזכות לעמוד על חפותו ולנהל את משפטו. אין באמור כי לפגוע ולהקל ראש בכך שהמתלוננת נאלצה לעמוד על דוכן העדים, לחזור ולפרט את שחוותה ולהתמודד שוב, בכוחות דלים, עם הטראומה שנגרמה לה עקב מעשיו של הנאשם.

הנאשם היה נתון עד כה במעצר למשך תקופה לא קצרה, כעציר טעון הגנה, ללא תמיכה ומשענת

בהיבטים הנפשי והכלכלי, כך שתקופת המעצר, כמו גם תקופת המאסר המצפה לו, יהיו ככל הנראה קשים עבורו בהשוואה לעצורים/אסירים אחרים.

38. עוד יש לתת משקל בקביעת עונשו של הנאשם לנסיבות חייו הקשות כפי שפורטו בטיעוני הסנגור ובמסמכים שצורפו אליהם, לרבות... מטיעוני הסנגור ומן המצורף להם ניתן להתרשם כי אכן הנאשם ביקש בעבר לקבל טיפול ב"הפרעות המין שלו", בקשות אשר לא ברור אם קיבלו מענה. זעקת הנאשם, המודע לכך שהוא סובל מבעיה המסכנת את הציבור לקבל טיפול, מקבלת תימוכין מהמסמכים שהמציא לעיון בית המשפט, מהם עולה כי פנה למיון פסיכיאטרי, כשבוע לפני ביצוע העבירות וכן בסמוך לאחר ביצוע העבירות. הנאשם הביע מצוקה בפני הגורמים הרפואיים, בין היתר על רקע... הוא שלל כוונות לפגוע באחרים, ובהעדר אינדיקציה להחמרה במצבו שוחרר להמשך מעקב וטיפול בקהילה.

הנאשם טען כי לא זכה בעבר לטיפול ייעודי משמעותי, אף שהביע רצון ונכונות להשתלב בהליך כזה. הסיבה בעטייה לא עבר טיפול מתאים, גם במהלך המאסרים הממושכים שריצה, איננה ידועה. על כל פנים, אין חולק כי הנאשם לא עבר הליך טיפולי שהיה עשוי להפחית את מסוכנותו.

39. נוכח עברו הפלילי של הנאשם והעובדה שעונשים וצווים שהוטלו עליו בעבר לא מנעו ממנו מלחזור ולבצע עבירות חמורות ביותר, כמו גם נוכח העובדה שהמעשים בוצעו בהיותו נתון תחת צו פיקוח כשמאסר מותנה מרחף מעל ראשו, הרי שבקביעת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל ממשי גם לשיקולי הרתעה.

40. לאור המפורט לעיל, אנו סבורים כי נכון יהא לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם. בנוסף, יש להפעיל את עונש המאסר המותנה העומד כנגד הנאשם במצטבר, להשית עליו מאסרים מותנים מרתיעים, אשר יהיו כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו, וכן לחייבו בפיצוי משמעותי למתלוננת, בשים לב לפגיעה המוחשית שנגרמה לה פיזית ונפשית.

41. סיכומם של דברים, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים :

א. 18 שנות מאסר בפועל, שימנו מיום מעצרו - 13.1.21.

ב. אנו מורים על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן 9 חודשים, שהוטל על הנאשם בת"פ 32712-03-19 (שלום נצרת), כך ששלושה חודשים ממנו ירצו בחופף לעונש המאסר בפועל והיתרה במצטבר לעונש המאסר שהוטל עליו בהליך זה. **כך שסה"כ ירצה הנאשם עונש מאסר של 18.5 שנות מאסר בפועל, שימנו כאמור, מיום 13.1.21.**

ג. 24 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת מין או אלימות מסוג פשע.

ד. 9 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין או אלימות מסוג עוון, לרבות איום, או עבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה.

ה. הנאשם ישלם למתלוננת פיצוי בסך 80,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.4.22 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מיד.

בנסיבות העניין ובין היתר בהתחשב בעונש המאסר הארוך שהוטל על הנאשם ובסכום הפיצויים בו חויב לטובת המתלוננת, נמנע מחיובו בתשלום קנס.

לאור דברי הנאשם בפנינו, טיעוני בא כוחו והאסמכתאות שהוגשו, אנו באים בהמלצה לשלטונות שב"ס לשקול בחיוב שילובו של הנאשם בהליך טיפולי ייעודי, בין כתלי בית הסוהר, והכל על פי שיקול דעתם המקצועי.

הודעה זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן והודע היום ה' טבת תשפ"ב, 09/12/2021 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת	יפעת שיטרית, שופטת	סאב דבור, שופט
ס. נשיא		

אנו מתירים פרסום גזר הדין ללא כל פרט שעלול להביא לזיהוי המתלוננת, נפגעת העבירה וכן תוך חיסיון פרטים אישיים מסוימים שעלו ביחס לעברו של הנאשם.

עותק לפרסום יוצא בהמשך.

ניתנה והודעה היום ה' טבת תשפ"ב, 09/12/2021 במעמד הנוכחים.

אסתר הלמן, שופטת	יפעת שיטרית, שופטת	סאב דבור, שופט
ס. נשיא		

הוקלד על ידי ליאור ממן